

متن پرسش

با سلام و آرزوی سلامتی و توفیق روز افزون در ترویج معارف دینی، معمولا از اصولگرایانی که رفتارشان مطابق با اصول نیست با عبارت "اصولگرایان حزبی" و از مرام آنها با عنوان "اصولگرایی حزبی" یاد می فرمایید. در پاسخ ۴۱۸۵ نیز اصولگرایی حقیقی را در مقابل اصولگرایی حزبی آورده اید، در حالی که هم "حزب اصولگرایی حقیقی" متصور است و هم اصولگرایان غیر حزبی که حقیقتا اصولگرا نیستند. در واقع صفت "حزبی" را به عنوان صفتی مذموم برای بعضی از اصولگرایان به کار می برید که به نظر می رسد کاربردی صحیح یا کامل نباشد. در واقع عبارت "حزب" باید اسمی باشد که خود با صفت خوب یا بد متصف شود. از طرف دیگر "اراده معطوف به فرهنگ و خدمت" نیز از طریق یک تشکل دارای سازمان و برنامه (حزب) بهتر محقق می شود و زودتر به نتیجه می رسد. به نظر می رسد اشتباهات، نواقص یا نقایص اصولگرایان را نباید در حزبی بودن یا حزبی عمل کردن آنها جستجو کرد چه آنها اولاً به احزاب متعدد و مختلفی وابستگی یا گرایش دارند که نظر واحد بر همه آنها منطبق نیست، ثانيا الزاما مطابق اساسنامه و مرامنامه شان عمل نمی کنند، و بعضا با این که حزبی هم نیستند دچار اشتباهاتی شده یا می شوند. از آنچه که حضرت آقا توصیه می فرمایند که باید "تقوای جمعی" داشته باشید بر می آید که مشکل در حزبی بودن نیست مشکل در نبودن تقوا در بعضی از این فعالان حزبی یا گروهی است. به عکس، حتما تصدیق می فرمایید که چنانچه اصولگرایان می توانستند در یک حزب فراگیر متشکل شوند، حزبی که هدف آن تحقق قانون اساسی و پیشرفت نظام باشد نه "کسب قدرت" و عملکرد آنها هم معطوف به همین اهداف باشد، حتما موفقیت آنها مضاعف می شد. هرچند آرزویی است دوردست و تحقق آن بسیار مشکل. آیا اگر به جای اصطلاح "اصولگرایان حزبی" از "مدعیان اصولگرایی" و به جای "اصولگرایی حزبی" از "ادعای اصولگرایی" استفاده شود کامل تر، جامع تر و مانع تر نیست؟ و این عبارت خوب قرانی (حزب) را از مظان مذمت خارج نمی کنیم؟ با تشکر از بذل عنایت و عذر خواهی از تصدیع اوقات شریف حضرتعالی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: پیشنهاد ارزشمندی است سعی می کنم پیشنهاد شما را مد نظر قرار دهم. موفق باشید